Titel: Geen
Spreker: Paul de Groot
Partij: CPN
Datum: 28 maart 1946

Rede van Paul de Groot gehouden op 28 maart

Kameraden!

Wij staan aan het begin van een verkiezingscampagne zoals Nederland nog nooit heeft gekend. Na vijf jaar oorlog en een jaar noodparlement gaat het om de toekomst van ons land, dat verwoest en verarmd is als nooit tevoren. Partijgenoten! Onze partij, is sinds de bevrijding zeer snel gegroeid. De meesten van u hebben nog nooit actief deelgenomen aan een verkiezingscampagne. Wij moeten dus al onze krachten inspannen om het hoofd te bieden aan de stormloop van andere en goed-georganiseerde tegenstanders. De regering heeft ons papier toegezegd. Maar wij weten, dat de regering Schermerhorn een regering is van veel beloven en weinig geven. Wij zullen zelf voor ons papier moeten zorgen.

Er heerst grote zalennood. Evenals voor de oorlog worden de zalen afgedreven of gebruikt voor dansen en amusement; Wij hebben geld voor papier en voor vergaderruimten nodig, en wij kunnen hierin moeilijk concurreren met de Rooms Katholieke Volkspartij en de Partij v.d. Arbeid, die aan het laad je zitten.

WAARUIT BESTAAT ONZE KRACHT?

Maar wat wij hebben is onze overtuigingskracht. In Amsterdam zijn wij een massa-partij. Zelfs de SDAP had in haar bloeitijd niet meer dan 12000 leden; wij hebben ongeveer 15.000 en wij zullen daar elke week en elke maand bij krijgen.

Wij zullen zo goed en zo kwaad als het gaat het gebrek aan organisatie en ook het gebrek aan ervaring en orde, dat overal in Nederland heerst, in onze eigen partij moeten opheffen.

Wij moeten met grote groepen mensen op huisbezoek gaan; wanneer wij van de 16000 leden van Amsterdam de helft aan het werk kunnen krijgen om op huisbezoek te gaan, kleine bijeenkomsten te houden en in de bedrijven dag aan dag te discussiëren, dan beschikken wij over middelen en machten waarop geen enkele partij bogen kan.

Wanneer wij de mensen gaan opzoeken in hun huizen en in de bedrijven dan zullen wij meer bereiken dan met papieren affiches en de radio. Onze partij, een van de vier grote partijen van ons land heeft geen zendtijd. Maar wij hebben de fabrieken en de huisgezinnen, waar wij naar toe kunnen gaan om onze stem te laten horen. Onze kracht is onze overtuigingskracht, die steunt op de daden en op het inzicht van onze partij.

TEGEN CORRUPTIE EN VOLKSMISLEIDING

Tegen de propaganda van de reactie, die zegt: Denk aan de suikerbieten, en kijk naar de vooruitgang, die wij sinds de bevrijding hebben gemaakt, moeten wij de feiten stellen.

Vanavond stond in de krant, dat de regering Schermerhom een felicitatie waard is omdat er nog maar 100 000 werkelozen in Nederland zijn, terwijl er voor de oorlog circa 300.000 waren. Dat wil zeggen dat de regering, niet in staat is om de arbeidskrachten, die in Nederland aanwezig zijn, aan het werk te zetten. Er hoeven geen werkelozen te zijn in Nederland. Minister Drees heeft een plan voor sociale verzekering, ter gelegenheid van de verkiezingscampagne. Dit opent dezelfde perspectieven, als het Beveridge-Plan. Als het over vijf jaar klaar is kunnen wij zeggen, dat het vlug gegaan is, en ondertussen lijden de ouden van dagen honger. Mansholt, de held van landbouw en voedselvoorziening werkt met 50 gram kaas en een ei, en misschien krijgen wij nog sigaretten voordat we naar de stembus gaan. Intussen steelt Unilever duizenden bonnen en de goede sigaren gaan met millioenen naar het buitenland.

De minister van Opbouw, Bingers, toont wat hij kan in Zeeland. Daar wonen mensen en worden kinderen geboren in Duitse bunkers, zonder ventilatie. Minister Ringers heeft een plan van opbouw uitgegeven en dat is zijn verkiezingsmateriaal, maar twee jaar lang bestaat al een bouwplan, zonder dat er gebouwd wordt. In Breskens zijn 2000 noodwoningen beloofd, op het ogenblik zijn er 10. Deze noodwoningen meten per persoon slechts 4 kubieke meter, terwijl van regeringswege is bepaald, dat geïnterneerde NSB'ers 6 kubieke meter moeten hebben. De regering heeft de bouw van noodwoningen uitgegeven aan enkele maatschappijen, zelf mag de bevolking niet bouwen. De mensen in Zeeland zijn dakloos terwijl de maatschappijen met de centen gaan strijken.

Terwijl Logeman voorstellen met betrekking tot het Gemenebest doet organiseert Meynen legerkorpsen.

Tijdens de bezetting hebben wij al kunnen lezen, dat de reactie erg bezorgd was over wat de communisten zouden doen als de bevrijding daar was. Zij was bang, dat wij naar de macht zouden grijpen en de z.g. verzetsorganisatie van de O.D. werd alleen opgericht om dit te voorkomen. De communisten hebben echter niet naar de macht gegrepen, zij bereiden zich voor om langs legale weg, met democratische middelen, de belangen van het volk te behartigen.

DE REGERING IN HANDEN VAN DE TRUSTS

Wie heeft in werkelijkheid de macht gegrepen? Wanneer wij de regering stuk voor stuk bekijken zullen wij zien in wiens klauwen de staatsmacht is terechtgekomen.

Minister SCHERMERHORN is een goede man, maar hij is een oud-medewerker en vertrouwensman van de Koninklijke Petroleum, een van de vertrouwensmannen dus van het oliekapitaal.

Wij hebben LOGEMAN voor de overzeese gebieden, een oud-secretaris van de Javasche Bank, de grootste uitzuigersbank in Indonesië; zijn adviseur is Welter, ook een man van de Nederlandse Handelsbank.

DE BOOY, die aldoor klaagt, dat er geen scheepsruimte is, is de gewezen directeur van de Koninklijke Petroleum Maatschappij en was gedurende de oorlog de directeur van de Nederlandse Rederij in Engeland.

KLEPPENS is de man van de Standard Oil. Hij schreeuwt erg over de Iraanse kwestie omdat de Standard daar geen concessies heeft.

MEYNEN is de man die onze jongens naar Indonesië gaat sturen. Hij is een van de hoofdvertegenwoordigers, geweest van Dupont de Numours, de grootste wapenfabriek van de wereld, die ook de atoomkwestie in handen heeft. In 1941 is hij verbonden aan het Philips-concern.

VOS heeft als secretaris Mr. Patijn, de zoon van de Unilever-man Patijn.

V.SCHAIK is directeur van de A.K.U.

RINGERS was de man onder wiens leiding de afsluiting van de laatste dijk voor het IJselmeer getraineerd is ten bate van de grote ondernemers, die per tijdsduur betaald werden.

Dr.van RHIJN, Christelijk Historisch, is ook weer een man van de petroleum en de Londense regering, en zo zouden wij door kunnen gaan

Het C.D.K. is doortrokken van de boter, margarine en olie van de Unlever. Partijgenoten! Dit moeten wij de mensen zeggen als zij spreken over de vooruitgang in Nederland.

Natuurlijk, vergeleken met de hongerwinter hebben wij het beter, dat valt niet te ontkennen. Maar dat was een noodtoestand. Dat is geen reden om nu te zeggen: Wat hebben wij het goed in vergelijking met de winter van 1945. Wij zijn nu één jaar bevrijd en in grote delen van ons land zelfs twee jaar. Nu hebben wij het recht te eisen, dat het beter gaat in Nederland, niet een beetje beter maar veel beter.

Ziet de toestand er naar uit, dat zij beter zal worden en niet slechter

NEDERLAND SLACHTOFFER VAN BUITENLANDSE MONOPOLIE-BELANGEN

Wat is het geval? Al die mensen, al die lui van de trusts, zijn in werkelijkheid agenten van het buitenland, al zijn ze Nederlanders in naam. Al deze mensen van Unilever, olie en kunstzijde zijn ondergeschikt aan het Anglo-Amerikaanse groot-kapitalisme.

Wij worden niet meer door de Duitsers bezet en niet meer op straat doodgeschoten, maar wij worden economisch overheerst. Nederland, België en Frankrijk zijn de afzetgebieden van het Anglo-Amerikaanse kapitaal. Alleen wanneer in Nederland een permanent gebrek aan levensmiddelen blijft bestaan zal de toevoer van overzee groter worden, omdat de winst groter wordt. En wij moeten leveren waar zij behoefte aan hebben, onze goede boter en kaas, onze goede sigaren.

Het is niet een kwestie van geduld hebben. Het zal steeds slechter worden en deze nood, die in Nederland heerst, is bewust geschapen.

De productie moet tegengehouden worden omdat de heren in het buitenland niets hebben aan een Nederland, dat zijn eigen boontjes kan doppen. Onder de Duitse bezetting haalde de moffen ons eten weg. Welke moffen nemen nu onze boter en ons vlees?

DE VRIJMAKING VAN ONS LAND

Wij moeten de mensen duidelijk maken, dat het nu gaat om de tweede nationale bevrijding van vreemde overheersing.

Dat het nu gaat om onze Partij, de enige schone partij in Nederland, die noch in het binnen-, noch in het buitenland verbonden is met trusts, een positie te geven, dat niet langer zonder haar geregeerd kan worden. Zolang wij alleen mensen in het parlement hebben doet de regering, wat zij wil.

Wij moeten mensen in de regering hebben, die zelf de zaak ter hand kunnen nemen, zoals in België en zoals met zoveel succes in Frankrijk gebeurd is.

Wij willen dat het volk, en in het bizonder de arbeidersklasse, zelf de zaak ter hand neemt. Wij willen dat de productie opgevoerd wordt, dat opgetreden wordt tegen de reactie, die deze saboteert.

PRODUCTIEVERHOGING IN HET BINNENLAND EN VOOR EIGEN GEBRUIK!

Dat is de grote strijd, die wij moeten gaan voeren.

Wanneer de arbeiders zelf de productie ter hand gaan nemen dan is dat de weg, die naar de macht in de regering leidt. Ik wil een voorbeeld geven. De Belgische mijnwerkers hebben de productie boven het peil van 1939 weten te brengen. Zij hebben dat gedaan op aansporing van de socialisten en communisten onder leiding van van Acker en Lalilland. Zij verklaarden bij monde van hun vakorganisaties, dat zij dit niet voor een kapitalistische maar wel voor een linkse regering deden. Zo veroverden de Belgische mijnwerkers een machtspositie. Zij hebben de bevolking van kolen voorzien en daardoor de sympathie van de bevolking verworven. Nu moet met deze mijnwerkers rekening worden gehouden.

Deze mijnwerkers hebben niet gewacht tot er een communistische regering in België was, maar zij hebben de zaak aangepakt. De weg in ons land is ook zich niet van de productie af te laten houden, maar deze zelf ter hand te nemen.

Wij hebben opgewekt om naar Limburg te gaan en in het mijnbedrijf te gaan werken. Fabrieken kunnen niet draaien en textiel kan niet vervaardigd worden omdat er geen mijnwerkers en dus geen kolen zijn. Het groot-kapitaal zegt, er zijn te weinig mijnwerkers, en daarom moeten de anderen maar hard werken. Wanneer enige duizenden mijnwerkers uit Groningen en Drente kwamen dan zou de macht van de Rooms Katholieke Volkspartij in het Zuiden aangetast worden, daarom laten zij de toestand maar zoals ze is, liever dan hun machtsposities af te staan.

Dit is het probleem van de productie.

WIJ MOETEN ZIEN ONAFHANKELIJK TE WOEDEN VAN HET BUITENLAND.

WIJ MOETEN ONZE EIGEN KRACHTEN GEBRUIKEN EN ONZE EIGEN PRODUCTIE OP PEIL BRENGEN.

INDONESIË

De tweede grote vraag is Indonesië. Het gevaar blijft bestaan, dat er gevochten zal worden, dat het zal uitdraaien op een lange en bloedige oorlog, die ons meer doden en gewonden zal kosten dan de vijf jaar oorlog achter ons.

Meynen roept op 1 Mei de lichting 1939 op om in September naar Indonesië te vertrekken, maar 4000 onderofficieren zijn vastbesloten om niet naar Indonesië te gaan! Meynen zal niet terugschrikken voor geweld, maar de bevolking is tegen de oorlog. Wanneer dit nieuwe strijd en offers in Nederland eist, dan weten wij waar de schuldigen zijn!

Ter wille van de bevolking van Nederland en van Indonesië moet de uitzending stopgezet worden en de grondwet, die verbiedt om een officier of soldaat tegen zijn wil overzee te zenden, weer in werking worden gesteld.

DE TOEKOMST LIGT IS ONZE HANDEN

De toekomst van ons land staat op het spel. Wanneer onze Partij uit deze verkiezingen tevoorschijn komt als een kleine of een middelgrote partij dan is er niets veranderd. Als wij met zes of zeven zetels in de Kamer komen dan krijgen wij een regering van de Partij v.d. Arbeid, de Katholieken en de Anti-Revolutionairen. Dan krijgen wij een Rooms-roze coalitie met uitzendingen naar Indonesië en gebrek en stilstand in de productie.

Wat moeten wij doen om een grote communistische Kamer-fractie te krijgen die in staat is om de toestand in ons land grondig te vernieuwen?

Wij moeten met inspanning van al onze krachten het stemmenaantal vergroten. Wij zullen ons in de eerste plaats dienen te richten tot de SDAP'ers, want deze vormen nog een belangrijke groep. Velen uit de SDAP zijn teleurgesteld. De Partij v.d. Arbeid is hun te rechts. Ik heb dezer dagen een groot aantal brieven van soc. democraten gelezen, die menen, dat de SDAP hen heeft verraden. En toch zijn zij ook huiverig voor de communisten, al zijn hun argumenten zwak. Het komt er op aan deze mensen een laatste stootje te geven. Vele vooraanstaande mensen uit de vroegere SDAP hoeven nog maar een stapje te doen om met de communisten in zee te gaan.

Wij moeten bij deze mensen op huisbezoek, wij moeten proberen hun laatste bezwaren te overwinnen. Zij moeten beseffen, dat door hun stem uit te brengen op de Partij v.d. Arbeid, de oude toestand blijft bestaan en de ellende groter wordt, en dat zij door op de communisten te stemmen de vooruitgang steunen. Daarvoor hoeven zij het nog niet helemaal eens te zijn met de C.P.N., het belangrijkste is, dat zij onze politiek onderschrijven.

De tweede grote groep tot wie wij ons moeten richten zijn de nieuwe kiezers. Dit zijn er ongeveer anderhalf millioen. Wij moeten de nieuwe kiezers tegemoettreden als de

partij die wij zijn, de Partij van het Verzet. Zij kregen hun politieke opvoeding in de illegaliteit. Van de illegale pers was de Waarheid de eerste, Trouw verscheen pas na de val van Stalingrad in 1943.

DE HETZE IN DIENST VAN DE REACTIE

Een van onze belangrijkste opgaven in de verkiezingsactie is om de anti-communistische campagne te bestrijden. Op alle manieren probeert de reactie de communisten te belasteren. Vlak voor de verkiezingen komt Churchill in Nederland en hij zal ook nog wel een duit in het zakje doen. Wij hebben gehoord, dat na de Iraanse kwestie binnenkort een campagne op touw zal worden gezet over Letland en Littauen. Men zal vertellen hoe de bolsjewieken daar huishouden.

Voor de oorlog waren alle communisten slechte mensen. Tijdens de oorlog waren zij goed. Gerben Wagenaar kreeg van Eisenhower de Orde van Verdienste dat is de hoogste onderscheiding voor buitengewone verdienste op het slagveld. Nu zijn wij plotseling weer duivels geworden, nu we naar de stembus gaan.

Met allerlei voorbeelden kunnen wij aantonen, dat wij zonder de Sovjetunie nooit bevrijd waren geworden.

Zonder de Februari-staking zou de verzetsbeweging niet zo vroeg zijn aangevangen, en als wij niets hadden gedaan in de verzetsbeweging zou Trouw achter de kachel zijn blijven zitten.

HOE HEEFT HET VOLK ONS LEREN KENNEN?

Wij hebben in de verzetsbeweging gevochten tegen de Duitsers en het fascisme. Daar waren anderen die slechts een tegenwicht tegen een volksbeweging wilden vormen, wij zijn de enige partij, die naar voren kan komen met een grote staat van dienst, maar ook met kaders en candidaten die in het verzet hun man hebben gestaan.

Van onze mensen kan nooit gezegd worden, dat zij baantjesjagers zijn. Zij hebben gestreden in een tijd, dat er geen baantjes te vergeven waren, maar alleen zetels in de concentratiekampen en aan de executiepalen.

Daarom hebben wij Wagenaar boven aan de lijst voor de Tweede Kamer geplaatst. Hij was één van de drie landelijke commandanten van de Binnenlandse Strijdkrachten en de Raad van Verzet.

Al onze candidaten hebben een staat van dienst in de verzetsbeweging. Wij hebben eerlijke mensen, die niet voor zichzelf gevochten hebben, en deze mensen zijn nodig om Nederland op te bouwen. Niet minister Ringers, die de Zuiderzeedijk heeft gemaakt en daar dik aan verdiend heeft, of minister Meynen, die aan de wapenhandel heeft verdiend. Onze Partij heeft de mensen, die iets gepresteerd hebben, die onbaatzuchtig hun leven hebben willen geven.

Daarom is het niet alleen voor de partij maar voor de toekomst van ons hele land noodzakelijk, dat wij een eclatante overwinning behalen en dat een grote communistische fractie naar de Tweede Kamer wordt gestuurd.

En daarom zullen wij met inspanning van al onze krachten moeten strijde om ten koste van alles, deze grote overwinning te behalen